

7-åringene trenger pennal; yrkesfag leverer varene

Tekst og foto: Marte Torsdatter Leland

Hva gjør man når leveranser uteblir og 2.-klassingene står uten skolemateriell? Ved Steinerskolen på Hedemarken fantes løsningen i egne rekker – på yrkesfaglig linje.

19 spente 7-åringer stiger inn i klasserommet sitt. Skoleåret er godt i gang. Det henger vakre malerier av bokstaver og tall på veggene. Håndarbeidsposer med arbeid i prosess henger på knagger langs veggene.

Mangler pennal

Mye er akkurat som det skal i en 2. klasse på Steinerskolen. Men noe så essensielt som pennal, mangler denne gjengen fortsatt. For leveransen med stoffpennal som læreren hver høst møysommelig fyller med 20 Stockmar-fargestifter og fargeblokker til hver og en, ble forsinket til skolestart. Pennalene var utsolgt fra forhandler!

– Vi syntes det var leit at arbeidsverktøyet deres ikke lå klar til skolestart. Det er noe med følelsen av at deres arbeidslyst er ventet, sier 2.-klasselærer Ellen Christine Eriksen. – Det er dessuten tungvint at vi bare har farger til låns i klasserommet, legger hun til.

Ukene gikk, og leverandøren kunne bare antyde et håp om levering i løpet av høsten. Men nå er irritasjonen snudd til entusiasme, for opp på banen kom skolens

Stor produksjon. Det er nødvendig med produksjonslinjer og en viss spesialisering når et helt klassesett med pennaler skal ferdigstilles. Helst skulle de jo vært ferdig i går.

egen avdeling av helsepedagogiske elever på videregående trinn. De ni elevene på den yrkesfaglige linjen har fått det travelt. De har en viktig jobb å fullføre, fordi 18 ivrige 2.-klassinger venter på deres arbeid. De skal levere egenproduserte skinnpennal til 2.-klassingene.

En produksjonslinje

Helsepedagogisk lærer og drivkraft for dette prosjektet, Peter Pots, er glad for at elevenes arbeid har en direkte nytte. – Når elevene kommer på videregående nivå, skal de lære å stå i et yrke. Det vi skaper på skolen heretter, skal vi lage til andre, forteller han.

Til forskjell fra tidligere år, hvor eleven skaper kunst og håndverk som sendes med hjem til jul og sommer, skal elevene på yrkesfaglig få erfaring med å stå i en

Egenproduserte lærpennal tar tid. Men det er verdt å vente på synes lærerne og elevene ved Steiner-skolen på Hedemarken.

Erik Jørstad slår stemplet i læret så det får preg av vakre mønstre. - Vi kjenner på at det vi produseres ikke bare er noe som trengs, men noe det lengtes etter, sier Peter Pots.

produksjonslinje. – Derfor er det kjærkomment at det vi lager trengs i et kvantum av en viss størrelse, sier Pots.

Øvelse i presisjon

I prosessen har elevene skåret til og farget geiteskinnet. Deretter sys delene sammen, og vakre bordrekker preges inn i skinnet. Elevene har også smidd eget verktøy til arbeidet i skolens smie.

– Vi hadde behov for helt egne dimensjoner. Derfor laget vi våre egne hullgaffler i smia, forteller Pots. Han holder den grove gaffelen fram for 2.-klassingene. De har samlet seg i en ring rundt læreren og hans arbeidsstab, som er på besøk i klasserommet for at mottakerne skal innvies i prosessen fram mot ferdige pennal.

Ringene blir tettere og tettere. Alle vil se. Alle vil se godt. De vil få med hva som skjer når Erik Jørstad slår hammeren mot gaffelen. Men Erik er ikke helt klar til å slå, med hånden viser han læreren at noe er feil. Det trente øyet ser at avstanden til forrige hullrekke er upresis. Lærer Pots må justere plasseringen en tanke inn på skinnet, før Erik kan slå hullgaffelen gjennom. Deretter får

Emma Garmager Berntsen syr skinnet med stødig hånd. Arbeidet beundres av Erik Jørstad (fra høyre), Herman Bergrud Skundberg, Peter Pots og 2.-klassingene ved Steinerskolen på Hedemarken.

elevene se at Safaa Shadi Alasimi sin stødige hånd syr skinnedelene sammen i hullene som hullgaffelen nettopp laget.

Verdt ventetiden

Det er litt å vente enda før et helt classesett med skinnpennal er klare. Men nå kjenner lærerne både i 2. klasse og yrkesfaglig at det er verdt ventetiden.

– Det har stor verdi at elevene får en gave fra de eldre elevene på skolen, sier 2. klasselærer Ellen Christine Eriksen.

– For oss er det et privilegium at vi lager noe som trengs. Nå vet vi at det ikke bare trengs, men at noen lengter etter det vi lager, sier Pots.

Ideen til skinnpennal

Peter Pots fikk ideen til skinnpennal da han som forelder ved Steinerskolen i Bærum fikk utdelt oppskriften på pennal og fikk beskjed om å lage dem hjemme. – De fleste sydde nok disse i tekstil. Men jeg ville lage dem i lær, sier Pots som er fiolinmaker, og han har også mye erfaring med skinnarbeid. Resultatet er vakre skinnarbeider som holder på formen og i grunnen blir vakrere og mer praktisk jo mer det brukes.

Stillheten rundt arbeidet og nysgjerrigheten på produktet er merkelig i 2.-klasserommet.

– Det har flere bivirkninger at disse varene er etterlengtet, forklarer Peter Pots. – Yrkesfagelevne får en trygghet når de har noe å gjøre. De har noe å kommunisere om og kan dermed slippe litt av sjenansen. Det er en stor utfordring i den alderen å vise hvem man er. Dette gjelder jo alle elever i den alderen. Men spesielt våre elever, sier Pots. – Her får de vise det for seg selv og medelevene.